

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Rozporządzenie Bruksela I \(wersja Przekształcona\)](#) > [Slovenia](#)

Rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)

Słowenia

Słowenia

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

1.) Jak można ogólnie określić przypozwanie osoby trzeciej:

Przypozwanie (łac. *litis denuntiatio*) to formalne zawiadomienie osoby trzeciej o toczącym się procesie. Można je połączyć z wezwaniem skierowanym do tej osoby, aby wzięła udział w procesie. Celem tego wezwania jest zagwarantowanie stronie skarżącej lub stronie pozwanej możliwości realizacji ich praw i skutków ich realizacji wynikających z przepisów prawa cywilnego. Wzywający (będący stroną w procesie) przesyła wezwanie do sądu, który następnie doręcza je osobie trzeciej. Ta ma pełną swobodę decyzji co do wzięcia udziału w procesie. W prawie słoweńskim sąd nie rozstrzyga co do zasadności wniosku strony o formalne zawiadomienie osoby trzeciej o możliwości wstąpienia do procesu. Nawet jeżeli osoba trzecia weźmie udział w procesie, nie stanie się w nim stroną. Proces ten nie może również rozstrzygać o jej relacjach ze stronami postępowania głównego. Osoba trzecia może przyłączyć się do którejkolwiek ze stron postępowania głównego. Po spełnieniu pewnych warunków osoba ta może wziąć udział w postępowaniu w charakterze interwenienta. Jako interwenient osoba trzecia może przyczynić się do wygrania procesu i tym samym uniknąć pozwania w kolejnym procesie (regresowym) lub jeżeli już zostanie pozwana, poprawić w nim swoją sytuację prawnoprocesową. Osoba trzecia nie może wnosić o umorzenie toczącego się procesu, o przedłużanie terminów, ani też występować o odroczenie rozprawy.

2.) Jakie są najważniejsze skutki wydania orzeczenia w stosunku do osoby, która z przypozwania skorzystała:

Przypozwanie zapewnia stronie przypozywanej ochronę przed pewnymi roszczeniami odszkodowawczymi, z którymi osoba trzecia mogłaby przeciwko tej stronie wystąpić. Osoba (trzecia), która dzięki przystąpieniu do procesu uzyskała wpływ na jego rozstrzygnięcie, co do zasady nie może podnieść zarzutu w stosunku do strony przypozywanej, że strona ta prowadziła proces wadliwie. Ponadto, jeżeli doszło do procesu pomiędzy stroną przypozującą a osobą, która została wezwana do udziału w postępowaniu głównym, osoba ta nie może podnosić w stosunku do strony przypozywanej okoliczności lub zarzutów, które pozostają w sprzeczności z faktycznymi podstawami rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu głównym.

3.) Sama ocena prawna sprawy rozstrzygniętej w postępowaniu głównym nie jest jednak wiążąca.

4.) Nie są również wiążące ustalone okoliczności faktyczne, których osoba trzecia w postępowaniu głównym nie mogła podważyć, np. ze względu to, że nie były one kwestionowane przez strony.

5.) Przypozwanie wywołuje określone skutki niezależnie od tego, czy osoba trzecia wstąpiła do postępowania głównego czy nie.

6.) Przypozwanie pozostaje bez wpływu na relację pomiędzy osobą trzecią a przeciwnikiem strony przypozywającej. Nie dotyczy to sytuacji, w której osoba trzecia postanowiła przystąpić do procesu po stronie tego przeciwnika.

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1

– w Słowenii: sąd okręgowy.

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

– w Słowenii: sąd okręgowy.

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

– w Słowenii: Sąd Najwyższy Republiki Słowenii.

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych

– w Słowenii: następujące sądy akceptują jeden z języków mniejszości narodowych również jako język urzędowy obok języka słoweńskiego:

- sąd okręgowy w Koprze: język włoski;
- sąd rejonowy w Koprze: język włoski;
- sąd rejonowy w Piran: język włoski;
- sąd rejonowy w Lendavie: język węgierski.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

– w Słowenii: art. 58 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i procesowym (Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku).

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

– w Słowenii: art. 204 ustawy o postępowaniu cywilnym (Zakon o pravdnem postopku), który reguluje instytucję przypozwania osoby trzeciej.

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

- Traktat między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Republiką Austrii o wzajemnej współpracy sądowej, podpisany w Wiedniu dnia 16 grudnia 1954 r.,
- Konwencja między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Republiką Włoską o wzajemnej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i administracyjnych, podpisana w Rzymie dnia 3 grudnia 1960 r.,
- Konwencja między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń, podpisana w Atenach dnia 18 czerwca 1959 r.,
- Konwencja między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Polską Rzeczpospolitą Ludową o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 6 lutego 1960 r.,

- Traktat między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o regulowaniu stosunków prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisany w Belgradzie dnia 20 stycznia 1964 r.,
- Traktat między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Republiką Cypryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Nikozji dnia 19 września 1984 r.,
- Umowa między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Ludową Republiką Bułgarii o wzajemnej pomocy prawnej, podpisana w Sofii dnia 23 marca 1956 r.,
- Traktat między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Rumuńską Republiką Ludową o pomocy prawnej, podpisany w Belgradzie dnia 18 października 1960 r., oraz protokół do niego,
- Traktat między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Węgierską Republiką Ludową o wzajemnej pomocy prawnej, podpisany w Belgradzie dnia 7 marca 1968 r.,
- Traktat między Republiką Słowenii a Republiką Chorwacji o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Zagrzebiu dnia 7 lutego 1994 r.,
- Konwencja pomiędzy Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii a Rządem Republiki Francuskiej o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, podpisana w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.

■ Ostatnia aktualizacja: 17/02/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.